

Sports Psychology

(Original article)

จิตวิทยาการกีฬา

(นิพนธ์ต้นฉบับ)

อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อ
การประสบความสำเร็จทางการกีฬา

วิไลพิน ทองประเสริฐ, นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, จัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 458 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < 0.05$) 2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน ($p < 0.05$) 3) แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < 0.05$)

(Journal of Sports Science and Technology 2013;13(2): 101 – 114)

คำสำคัญ : รูปแบบการฝึกสอนกีฬา/ การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา/ แรงจูงใจภายใน

บทนำ

ในการแข่งขันกีฬา พบว่าทีมกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ (Wooden, 2005) ซึ่งนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบที่สำคัญ จึงควรมีการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน จากทฤษฎี Cognitive Evaluation Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-Determination Theory นั้น Deci and Ryan (1985) กล่าวว่า การที่จะให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้น นักกีฬาต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬา 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือมีอิสระในการตัดสินใจทำสิ่งใด (Need for Autonomy) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) เมื่อกิจกรรมใดได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้ง 3 ข้อแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน สนุก และก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในตามมา ซึ่ง Hollembeak and Amorose (2005) ได้ทำการศึกษาการรับรู้พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสัมพันธ์

และส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ผ่านการรับรู้การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานในนักกีฬามหาวิทยาลัย พบว่าการรับรู้รูปแบบการฝึกสอนกีฬา มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬามาก โดยเฉพาะรูปแบบการฝึกสอน แบบฝึกและแบบสอน งานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอน ความพึงพอใจในการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการฝึกที่ให้อิสระกับนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ

ตามทฤษฎี Self-Determination Theory พบว่า Chelladurai and Saleh (1980) ได้แบ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำออกเป็น 5 แบบคือ 1) แบบฝึกและการสอน (Training and Instruction: TI) 2) แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior: DB) 3) แบบเผด็จการ (Autocratic Coaching Behavior: AB) 4) แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior: SS) 5) แบบมธุรสวาจาหรือชอบให้รางวัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Amorose and Horn (2000) พบว่า การให้ผลย้อนกลับจากผู้ฝึกสอนกีฬา หลาย ๆ แบบจะส่งผลต่อระดับแรงจูงใจภายในของนักกีฬาได้ (Positive-Feedback Behavior: PF) ซึ่ง Ronayne (2004) พบว่ารูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ทั้ง 5 แบบ ผู้ฝึกสอนต่างก็มีรูปแบบการฝึกและวิธีควบคุมทีมที่แตกต่างกัน การรับรู้การตอบสนองในเรื่องความพึงพอใจและแรงจูงใจของนักกีฬามีความแตกต่างกันด้วย

Amorose and Horn (2001) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่หลากหลายสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้กิจกรรมนั้นเกิดความสนุกสนาน เกิดความท้าทาย มีความน่าสนใจ ส่งผลให้นักกีฬาเกิดประสบการณ์ที่น่าประทับใจ (Frederick & Ryan, 1995) จากงานวิจัยที่ศึกษามาชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผู้ฝึกสอน การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจ เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญ สอดคล้องกับ วิจิต คะเนิงสุขเกษม (2533) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญในทางการกีฬา มีบทบาททางตรงและทางอ้อมในการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬา ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจภายนอก (Weiss & Ferrer Caja, 2002) ดังนั้นพึงตระหนักความสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาเช่นเดียวกับการพัฒนาความสามารถ สมรรถภาพ ทักษะและความเป็นนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ

ตามทฤษฎี Self-Determination นั้น Deci and Ryan (1985) ให้เหตุผลว่าทำไมแต่ละบุคคลถึงเลือกที่จะมีส่วนร่วม มีความพยายามทำอะไร ๆ และยังคงกิจกรรมนั้นได้จนประสบความสำเร็จ สามารถแยกตามลำดับขั้นของพฤติกรรมกระตุ้นใจด้วยตนเองโดย เริ่มจากการที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยตนเองหรือขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) ตามด้วยการตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการรางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ และสิ่งสุดท้าย ความพึงพอใจของตนเองโดยเกิดจากตนเองโดยแท้จริง และทำอย่างมีความสุข ในลักษณะของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) ดังนั้นรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานให้กับนักกีฬาและ แรงจูงใจจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงออกทางด้านกีฬาและทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (Duda & Treasure, 2001)

ปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยใดที่สามารถระบุ หรืออ้างอิงอิทธิพลของรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา ว่ามีลักษณะรูปแบบอย่างไร ซึ่งการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆที่กล่าวถึง เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาและตัวนักกีฬา ผลจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาสนับสนุนให้เห็นว่ารูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การรับรู้การตอบสนองของ

ต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ต้องให้ความสนใจ ซึ่งการศึกษานี้จะเป็นหลักฐานงานวิจัยที่ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬามากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬาและแรงจูงใจ รวมถึงสามารถพัฒนานักกีฬาได้อย่างต่อเนื่องและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด โดยมีข้อมูลการอ้างอิงอยู่บนพื้นฐานงานวิจัยที่ชัดเจน

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ จำนวน 458 คน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ที่แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ ชนิดกีฬา และประเภทกีฬา อายุ ระดับการศึกษา ระดับการแข่งขัน ระยะเวลาที่ได้รับการโค้ช ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Leadership Scale for Sports: LSS; Chelladurai, 1980) ฉบับภาษาไทย (Boonveerabut, 1993) ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม

ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการฝึกสอน 5 รูปแบบ มีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ มีข้อคำถาม ดังนี้

ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอนมีจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 35 และ 38 ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 9, 15, 18, 21, 24, 30, 33 และ 39

ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 12, 27, 34, และ 40 ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 7, 13, 19, 22, 25, 31, และ 36 ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 10, 16, 28 และ 37

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (Ng, Lonsdale, & Hodge, 2011) 3 ด้าน ประกอบไปด้วย 20 ข้อคำถาม ที่ถามความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา มีลักษณะเป็นตัวเลือก 7 ระดับ มีข้อคำถาม ดังนี้ ด้านการรับรู้ความสามารถ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ด้านการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 ด้านการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 16, 17, 18, 19 และ 20

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน ที่พัฒนามาจากแบบสอบถามของ Vallerand and Fortier (1998) ประกอบไปด้วย 12 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบรายงานตนเองถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา (ชัยรัตน์ ชูสกุล และ ธนิตา จุลวนิชย์พงษ์, 2553) แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบไปด้วย 14 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามดังนี้ ด้านความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 12 13 4 และ 11 ด้านรางวัลและความมีชื่อเสียง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 2 3 1 8 และ 14 ด้านการควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 7 6 9 10 และ 5

การเตรียมและพัฒนาแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามตอนที่ 3 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและตอนที่ 4 แรงจูงใจภายในที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแปลกลับ โดยแปลต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และแปลกลับจากภาษาไทยเป็นฉบับภาษาอังกฤษอีกครั้งโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน

ภาษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ต่อจากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาฉบับแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกับต้นฉบับโดยผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา (Brislin, 1970, 1976)

2. นำแบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายใน ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้กับนักกีฬามหาวิทยาลัย (จำนวน 30 คน) ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น

3. หลังจากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เพื่อพัฒนามาตรฐานของแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายในด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

นำเครื่องมือที่ผ่านการพัฒนา ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 458 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ เพื่อแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ทำการตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา แรงจูงใจภายใน และความสำเร็จทางการกีฬาซึ่งใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที โดยความสมบูรณ์ของแบบสอบถามถูกตรวจสอบโดยผู้เก็บข้อมูลก่อนกล่าวขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์อิทธิพลของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬาโดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในการทดสอบแบบจำลอง และสมมติฐานการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ โดยอาศัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ เพื่อตรวจสอบว่า ข้อมูลที่ได้ตรงกับการสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีหรือไม่ โดยการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล เพื่อตรวจสอบโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการประเมินผลความถูกต้องของโมเดล โดยประเมิน 2 ส่วนคือ 1) ประเมินความกลมกลืนของโมเดลแบบข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม และ 2) ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญของโมเดล (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

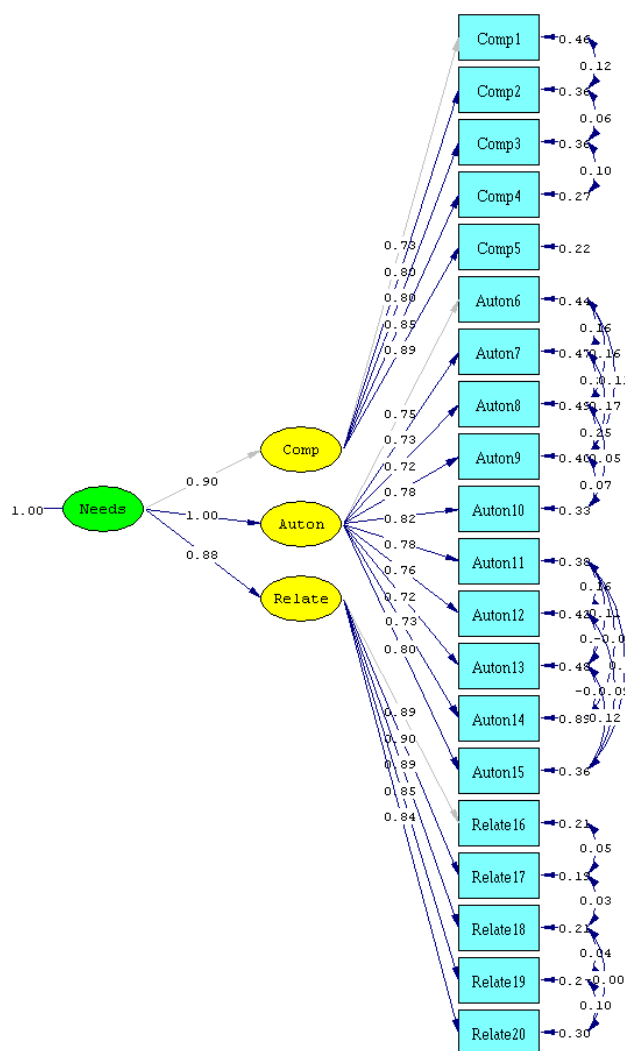
การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.91 0.83 0.89 และ 0.88 ตามลำดับ

หลังจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนามาตรฐานของแบบสอบถามความตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายในด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของข้อคำถามต่าง ๆ ที่ใช้วัดความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อและแรงจูงใจภายใน จำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่พัฒนาขึ้น พบว่าภายหลังการปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (error) ของตัวแปรตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จำนวนพารามิเตอร์ทั้งสิ้น 24 คู่ จนทำให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อันเนื่องจาก สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.48 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่าดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI = 0.92, AGFI = 0.91, NFI = 0.99, CFI = 0.99 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR = 0.04, RMSEA = 0.04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน เมื่อเทียบกับก่อนปรับโมเดลที่ยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของโมเดลแล้ว (Component Fit Measure) พบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬามาจาก 3 องค์ประกอบคือ 1) การรับรู้ความสามารถ ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.73 - 0.89 ทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 54.0 - 78.0) 2) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ประกอบด้วย 10 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.72-0.82 ทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 51.0 - 67.0) และ 3) การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.84-0.90 ทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 70.0 - 81.0) รวมจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ (ไม่มีข้อคำถามใดถูกตัดออก) แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจึงมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.91-0.95 และ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Nannully, 1978) ตลอดจนค่า ความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (CR) อยู่ระหว่าง 0.64-0.87 ผ่านเกณฑ์ 0.60 ขึ้นไป (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ดังภาพที่ 1

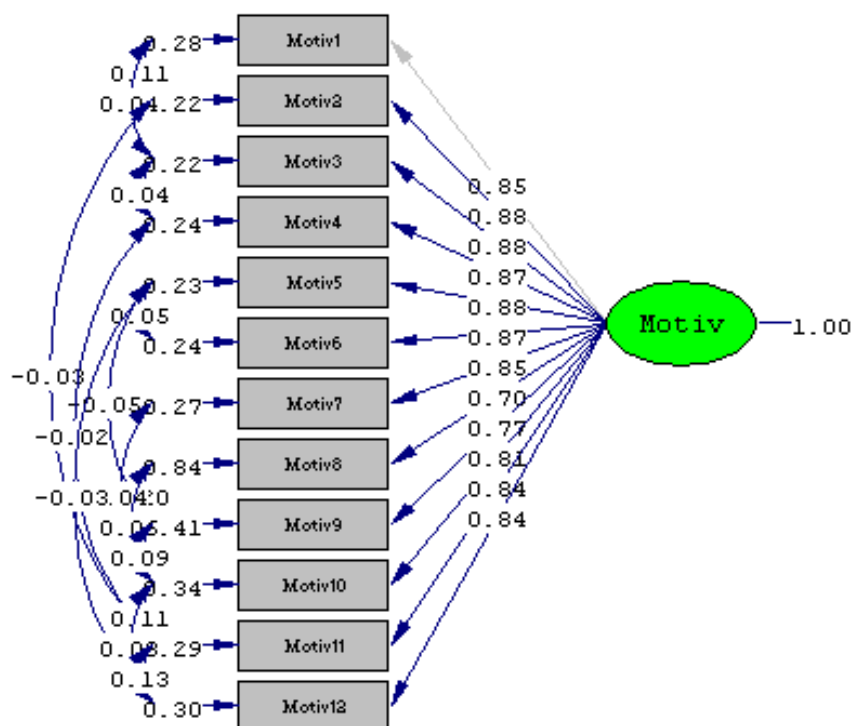
Chi-square= 355.05, df= 143, GFI= 0.92, RMR = 0.04, RMSEA= 0.04

ภาพที่ 1 โมเดลการวัดการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางภารกิจกีฬาที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดแรงงูใจภายในที่พัฒนาขึ้นพบว่าภายหลังการปรับโมเดล ด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (error) ของตัวแปรตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำ ให้ปรับค่า จำนวนพารามิเตอร์ทั้งสิ้น 15 คู่ จนทำให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อันเนื่องจาก สัดส่วนค่าสถิติ ไคสแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.12 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อ พิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI =0.97, AGFI =0.99, NFI =0.99, CFI = 1.00 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR = 0.04, RMSEA = 0.04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน เมื่อเทียบกับก่อนปรับโมเดลที่ยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลังจากการประเมิน ความกลมกลืนของ โมเดลแล้ว (Component Fit Measure) พบว่า แรงงูใจภายในประกอบด้วย 12 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง 0.70 - 0.88 ทำให้มีความผันแปรรวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 49.0 - 78.0) ไม่มีข้อคำถามใดที่ตัดออก) แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจึงมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละข้อคำถามมีค่า

ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป) (ค่าสัมบูรณ์) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2546: 4-19) และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Nannully, 1978) ตลอดจนค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (CR) เท่ากับ 0.74 ผ่านเกณฑ์ 0.60 ขึ้นไป (Diamantopoulos, A. & Siguaw, J. 2000) ดังภาพที่ 2

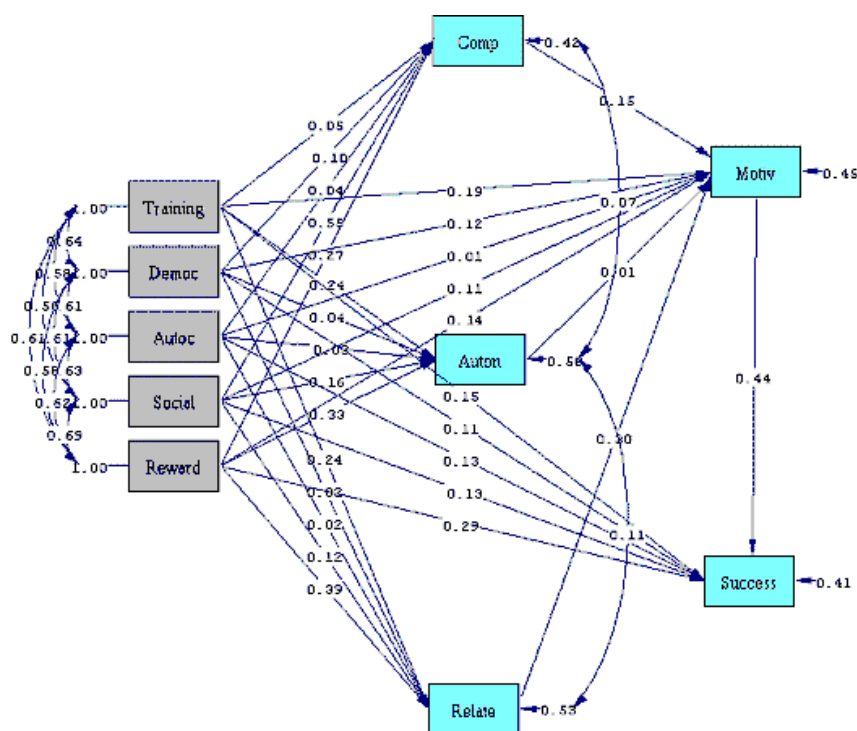
Chi-square= 82.50, df= 39, GFI= 0.97, RMR = 0.04, RMSEA= 0.04

ภาพที่ 2 โมเดลการวัดแรงจูงใจภายในที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย

แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแบบสอบถามแรงจูงใจภายใน ได้ผ่านกระบวนการของการพัฒนาอย่างถูกต้องมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (หลังปรับโมเดล) พบว่า สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าชี้แจงความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.39 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่าดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI=0.98, AGFI=0.95, NFI=0.99, IFI=0.99, CFI=0.99 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR = 0.01 และ RMSEA = 0.04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่า โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-square= 42.99, df= 18, GFI= 0.98, RMR= 0.01, RMSEA= 0.04

*p<.05

ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอน

กีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อ

การประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากภาพที่ 3 พบว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (หลังปรับโมเดล) พบว่า สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าชี้แจงความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.39 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI = 0.98, AGFI = 0.95, NFI = 0.99, IFI = 0.99, CFI = 0.99 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR = 0.01 และ RMSEA = 0.04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่า โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั่นเอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์	
		ก่อนปรับโมเดล	หลังปรับโมเดล
χ^2/df	2-3	5.26	2.39
GFI	≥ 0.90	0.96	0.98
AGFI	≥ 0.90	0.87	0.95
NFI	≥ 0.90	0.99	0.99
IFI	≥ 0.90	0.99	0.99
CFI	≥ 0.90	0.99	0.99
RMR	< 0.05	0.02	0.01
RMSEA	< 0.05	0.07	0.04
สรุปโมเดลที่ได้		ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาในเชิงสาเหตุของโมเดลสมการโครงสร้างเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ พบว่า 1) รูปแบบการฝึกสอนทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก โดยให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient เท่ากับ 0.27, 0.16, 0.23 และ 0.38 ตามลำดับ) ส่วนรูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการมีเพียงความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient เท่ากับ 0.13) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ได้รับรูปแบบการฝึกสอนมากในทุกประเภท ได้แก่ ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการกีฬามากด้วย 2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient เท่ากับ 0.07 และ 0.03 ตามลำดับ) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ หรือการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการกีฬามากด้วย และ

3) แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient เท่ากับ 0.44) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีแรงจูงใจภายในมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการกีฬามากด้วย

ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีความเที่ยงตรง (Joreskog & Sorbom, 1993) เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ 0.59 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.0 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป ย่อมถือได้ว่าโมเดลที่ได้นี้มีความสามารถในการวัดประสบความสำเร็จทางการกีฬาได้ดีและยอมรับได้ (Saris & Strenkhorst, 1984) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หิทธิพลเชิงสาเหตุภายในโมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ตัวแปร		ตัวแปรเหตุ								
ผล	อิทธิพล	Training	Democ	Autoc	Social	Reward	Comp	Auton	Relate	Motiv
Comp	DE	0.05	0.10*	0.04	0.55*	0.27*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.05	0.10*	0.04	0.55*	0.27*				
	R^2	0.58								
Auton	DE	0.24*	0.04	0.03	0.16*	0.33*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.24*	0.04	0.03	0.16*	0.33*				
	R^2	0.42								
Relate	DE	0.24*	0.02	0.02	0.12*	0.39*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.24*	0.02	0.02	0.12*	0.39*				
	R^2	0.47								
Motiv	DE	0.19*	0.12*	0.01	0.11*	0.14*	0.15*	0.01	0.30*	
	IE	0.08*	0.01	0.01	0.12*	0.16*	-	-	-	
	TE	0.27*	0.13*	0.02	0.23*	0.30*	0.15*	0.01	0.30*	
	R^2	0.55								
Success	DE	0.15*	0.11*	0.13*	0.13*	0.29*	-	-	-	0.44*
	IE	0.12*	0.05*	0.01	0.10*	0.09*	0.07*	0.00	0.13*	-
	TE	0.27*	0.16*	0.14*	0.23*	0.38*	0.07*	0.00	0.13*	0.44*
	R^2	0.59								

* $p < .05$

DE = อิทธิพลทางตรง, IE = อิทธิพลทางอ้อม, TE = อิทธิพลรวม

การอภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน สอดคล้องกับ Deci and Ryan (1985) ที่กล่าวว่า การที่จะให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้น นักกีฬาต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬา 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือมีอิสระในการตัดสินใจทำสิ่งใด (Need for Autonomy) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) เมื่อกิจกรรมใดได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้ง 3 ข้อแล้ว จะทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน สนุก และก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในตามมา ขณะเดียวกันการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

จากการที่รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ รองลงมาคือผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและแบบสอน เป็นผลการวิจัยที่สอดคล้องกับ Chelladurai and Saleh (1980) ที่กล่าวถึงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน เป็นพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักกีฬามีความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนรูปแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล เป็นพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ชอบให้แรงเสริมกับนักกีฬา โดยมุ่งเน้นการให้รางวัล ถ้านักกีฬาสามารถทำได้ ซึ่งก็ถือว่าเป็นการให้แรงจูงใจอย่างหนึ่งเพื่อที่ให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยันฝึกซ้อมทักษะนั้น ๆ ให้สำเร็จ ดังนั้น รูปแบบของผู้ฝึกสอนทั้ง 2 รูปแบบนี้ ต้องการมุ่งเน้นที่จะทำให้ นักกีฬามีความสามารถเพิ่มขึ้นและประสบความสำเร็จเหมือนกัน

ผลการศึกษาในด้าน การตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา พบว่านักกีฬาที่มีการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจโดยจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการ ตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬา ความพึงพอใจในการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬา พาราโอลิมปิก พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการตอบสนองต่อความต้องการอิสระของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจในการตอบสนองของความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ และพบว่าความพึงพอใจในการตอบสนองความ ต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬา

แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาสอดคล้องกับ Weiss & Ferrer Caja (2002) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา ในทางกีฬการสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างควมพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้น เป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาระดับอุดมศึกษา สามารถนำเอาความสัมพันธ์ที่ได้จากการวิจัย ไปปรับรูปแบบการฝึกสอน กีฬาให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับทีมตนเอง เพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ
2. ผู้ฝึกสอนระดับอุดมศึกษา ควรมีวิธีการฝึกสอนที่เน้นการฝึกสอน แบบฝึกและแบบสอน แบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม และแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล เพราะช่วยส่งผลให้นักกีฬา ได้รับการตอบสนองความต้องการทางกายภาพมากขึ้น เกิดแรงจูงใจภายในมากขึ้น และประสบความสำเร็จทางกีฬา ขณะเดียวกันควรหลีกเลี่ยงการฝึกสอนแบบเผด็จการ แม้จะส่งผลต่อความสำเร็จ แต่นักกีฬาจะไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางกายภาพ และแรงจูงใจภายใน เท่าที่ควร
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับอุดมศึกษา ควรเน้นตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับนักกีฬา รับผิดชอบต่อความสามารถของตัวเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นให้มากขึ้น เพื่อความสำเร็จของนักกีฬา
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับอุดมศึกษา ควรสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักกีฬา เนื่องจากจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

เอกสารอ้างอิง

1. กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.
2. ชัยรัตน์ ทุสกูล และ ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์. ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยความเข้มแข็งทางจิตใจในนักกีฬาชายและหญิง. อยู่ระหว่างการ ตีพิมพ์) แหล่งทุน กองวิจัยและพัฒนา กีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2553
3. นางลักษณ์ วิรัชชัย, โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.
4. วิจิต คะเนิงสุขเกษม, บทบาทของนักกีฬาในประเทศไทย. วารสาร, 2533;24(5), 27-34
5. Amorose, A.J., & Horn, T.S. Intrinsic motivation: Relationships with collegiate athletes' gender, scholarship status, and perception of their coaches' behavior. Journal of Sport & Exercise Psychology. 2000; 22, 63-84
6. Amorose, A.J., & Horn, T.S. Pre-to post-season changes in the intrinsic motivation of first year college athletes: Relationships with coaching behavior and scholarship status. Journal of applied Sport Psychology, 2001;13, 355-373.
7. Banack H.R., Sabiston C.M., & Bloom G.A. Coach autonomy support, basic need satisfaction, and intrinsic motivation of paralympic athletes. Res Q Exerc Sport, 2011;82(4), 722-30
8. Brislin, R.W. Introduction. In: R.W. Translation: Applications and Research. Brislin (ed.),. New York: Gardner. 1976 (pp. 1-43).
9. Chelladurai, P., & Saleh, S. D. Dimension of leader behavior in sport: Development of a leadership scale. Journal of Sport Psychology, 1980;2, 34-45

10. Deci, E. L., & Ryan, R. M. **Intrinsic motivation and self-determination in human behavior**. New York: Plenum. 1985.
11. Diamantopoulos, A. & Siguaw, J.A. **Introducing LISREL**. London: Sage Publications.2000.
12. Duda, J.L., & Treasure, D.C. **Toward optimal motivation in sport: Fostering athletes' competence and sense of control**. In J. William (Ed.), *Apply sport psychology: Personal growth to peak performance* (4th ed., pp. 43-62). Mountain View, CA: Mayfield. 2001.
13. Frederick, C. M., & Ryan, R. M. **Self-determination in sport: A Review using cognitive evaluation theory**. *International Journal of Sport Psychology*,1995;26, 5-23.
14. Gillet, N., Vallerand, R.J., Amoura, S., & Baldes, B. **Influence of coaches'autonomy support on athlete motivation and sport performance: A test of the hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation**. *Psychology of Sport and Exercise*,2010;11, 155-161.
15. Hollembeak, J., & Amorose, A. J. **Perceived coaching behaviors and college athletes' intrinsic motivation: A test of self-determination theory**. *Journal of Applied Sport Psychology*, 2005;17, 20-36.
16. Nunnally, J. C. **Psychometric theory** (2nd ed.). New York: McGraw-Hill. 1978.
17. Ng, J.Y.Y., C. Lonsdale & K. Hodge. **The Basic Needs Satisfaction in Sport Scale (BNSSS): Instrument development and initial validity evidence**. *Psychology of Sport and Exercise*, 2011;12: 257-264.
18. Ronayne, L.S., **Effects of Coaching Behaviors on Team Dynamics: How Coaching Behaviors, Influence Team Cohesion and Collective Efficacy over the Course of a season**. M.S in Sport Studies, Physical Education, Health and sport Studies. Miami University. 2004.
19. Vallerand, R.J., & Fortier, M.S. (1998). **Measures of intrinsic and extrinsic motivation in sport and physical activity: A review and critique**. In Joan Duda (Ed.) *Advances in Sport and Exercise Psychology Measurement Morgantown, WV, Fitness Information Technology*. 1998. pp. 81-101.
20. Weiss, M.R., & Ferrer-Caja, E. **Motivational orientations in sport**.In T. Horn (ed.): *Advances in Sport and Exercise Psychology* (2nd ed.,pp. 101-183).Champaign, IL; Human Kinetics.2002.
21. Wooden J. R, & Jamison, S. **Wooden on leadership**. New York: McGraw-Hill. 2005.

Sports Psychology

(Original article)

จิตวิทยาการกีฬา

(นิตยสารฉบับ)

PATH ANALYSIS OF COACHING STYLES, BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS AND INTRINSIC MOTIVATION EFFECT TO SUCCESS IN SPORTS

Wilaipin TONGPRASERT, Naruepon VONGJATURAPAT, Chatsiri PIYAPIMONSIT.

Faculty of Sports Science , Burapha University 20130.

Department of Evaluation and Research , Faculty of Education , Kasetsart University , 10900.

ABSTRACT

This research aimed to path analysis of coaching styles, basic psychological needs and intrinsic motivation effect to successful in sport. Data were collected by mean of responding to the questionair of college athletes (N = 458). Assessing by structural equation modeling, results indicated that 1) Relationship between coaching styles, basic psychological needs and intrinsic motivation effect to successful in sport had significant direct and indirect effect on successful in sport ($p < 0.05$). 2) Relationship between basic psychological needs had significant direct and indirect effect on successful in sport. 3.3) Intrinsic motivation had significant direct effect on successful in sport ($p < 0.05$).

(Journal of Sports Science and Technology 2013;13(2): 101 – 114)

KEYWORDS: coaching styles / basic psychological needs in sports / intrinsic motivation